

dring af gravskikken, men det kan i hvert fald ikke være kristendommen, der allerede gør sin indflydelse gældende. Grav-gods medgives stadig, hvad der jo er mod kristen skik. I en af gravene fandtes oven i købet en *Thorshammer*, og noget mere hedensk kan vanskeligt tænkes. Yderligere ligger disse skeletgrave i nord-syd, hvad der heller ikke stemmer overens med kristen skik.

Nu ligger alle de fremdragne skibssætninger og de øvrige stensatte grave fremme som et af de mest fremragende og imponerende mindesmærker fra oldtiden, vi har. Hele området skal, og er allerede for en stor del, omdannet til park. Dog ikke anderledes, end at arealet tilsås med græs, for at sandflugten ikke skal begynde igen. Lindholm Høje er allerede nu en af landets trestjernede seværdigheder.

Om kirkegården som arbejdsplads

Inspektør, cand. hort. A. Hilsøe

Enhver *arbejdsplads* har sit eget præg. Der er forskel på stemningen og tonen, om man arbejder på en planteskole, et offentligt anlæg eller på en kirkegård.

Alle tre steder kommer der *publikum*, men dette er også forskelligt. I planteskolen er det kunder, der ønsker at købe planter og få besked om disses vækst og pasning, i lystanlægget er det mennesker, der glæder sig over solen, de smukke bede og busketter og de glade, støjende og legende børn, men på *kirkegården* er det stille, alvorlige mennesker, og børn uden ledsagere har ingen adgang.

Dette bør også sætte sit præg på *personalets* optræden. Her tåles ikke højroste-de diskussioner og uhøvisk tale eller optræden. Mange af de emner, man arbejder med, det være sig på gravsteder eller i kolumbarium, er ikke chefens eller væsenets, men ejes af privatfolk, hvis interesser man skal varetage og stå til ansvar for.

Det er også meget vanskeligere at finde rundt på en kirkegård end på andre arbejdspladser, og vanskelighederne vokser med størrelsen. Det tager sin tid, før man lærer de enkelte afdelinger, gravgårde, roder og gravstedsnumre at kende.

Kirkegårdene har selvfølgelig deres mere eller mindre faste stab af personale, men det hænder alligevel ofte, at man må antage een eller flere nye funktionæ-

rer til afløsning eller hjælp i travle perioder, og da må man forklare dem alt det ovenforstående. For at de ikke skal glemme det og for at lette arbejdet for os selv, får enhver nu mand her (på Frederiksberg) den første morgen, han møder, en duplikeret formular af følgende ordlyd:

„Vi byder Dem velkommen til arbejdet på Søndermark Kirkegård, idet vi forventer, De vil yde Deres bedste, og håber på et godt samarbejde.

Er De i tvivl om noget, så spørg Deres foresatte. Spørg hellere een gang for meget end for lidt, indtil De lærer forholdene at kende. Skulle De alligevel lave en fejl eller en større eller mindre ulykke som at ødelægge en udplantningsplante, en porcellænsurne eller endog en tavle eller monument, så sig det med det samme, så vi evt. kan ordne det, uden at gravstedsejeren skal bekymres derover. Der er jo ingen, der tror, at De ødelægger noget med vilje. Men på den anden side skal alt arbejde udføres omhyggeligt og med forsigtighed, uden at det derfor behøver at gå ud over tiden.

Vær høflig mod publikum, men tal ikke med det udover en kort besked. Henslroligt publikum til kontoret angående alle prisspørgsmål, klager og længere forklaringer.“